

Ny ordförande utsågs 1975, nämligen Rune Lindkvist, eftersom Tage Bengtsson flyttat till Borås. 1976 startades handicaptävlingen Allans blix, som spelades en kväll i månaden. Initiativtagare till denna var Allan Bergström, därav namnet. För varje 100-tal i rankingskillnad fick den lägre rankade en minut extra på klockan. Tanken var att olika starka spelare skulle kunna mötas med jämbördiga chanser. En god idé eftersom tävlingen fortfarande lever, om än i en tynande tillvaro, 30 år senare.

1977 – 1986

I september 1977 utsågs Carl-Olof Wiman och John Uhlin till hedersmedlemmar i föreningen.

1977 hölls det 70-årsjubileum, en verkligt gungande tillställning, för den firades på färjan till Fredrikshamn. För det svindlande beloppet av 86 kronor fick deltagarna såväl resa som supé.

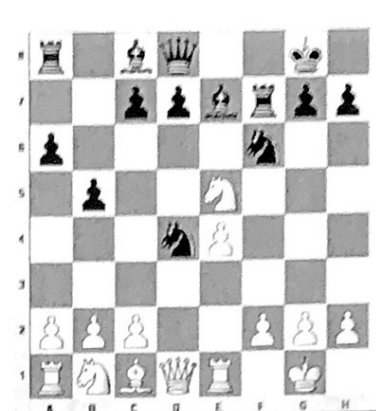
1979 tillverkade tusenkonstnären Carl-Olof Wiman ett demonstrationsbräde. Det användes flitigt då och är i bruk än i dag. Detta år blev Lars-Åke Schneider svensk mästare. Lars-Åke var då medlem i MSS, men huvudmedlem i Jönköping, så vi kan inte ta åt oss hela äran.

I november 1980 spelades en match mot interner på Härlandafängelset. Förmodligen en fängslade tillställning.

1980 försvann Döderhultsgruppen ur MSS låsta lokal. Den verkar därmed vara borta för alltid.

1982 var det dags för jubileum igen. De 75 åren firades på Majgården. Trots den ansevärdiga åldern kunde en viss förnyring märkas i leden. Ett flertal inflyttade, men också lokala, studenter sökte sig till Majorna. Många schacksugna ungdomar gjorde att det alltid var välbesökt på lokalen, trots konkurrens med Manhem, GSF och andra som också hade sina lokaler i Schackspelets Hus.

9. Lxf7+ 10. Sxe5 (diagram)

Kan svart rädda detta?

Carl-Olof valde att gardera springaren, med 10... c5, vilket var ett misstag. Bästa chansen till försvar har svart efter 10... Tf8 11. Dxd4 Lb7 där det fortfarande finns en del att spela om

11. Sxf7 Kxf7 12. e5 Se8 13. c3 Sc6 14. Dd5+ Kf8 15. Te3 och vit vann.

Carl-Olof Wiman, en av klubbens stora eldsjälar, satt på fel sida av brädet i parti 7. Här ser vi honom vinna också.

Parti 8

C-O Wiman – Erland Nordström
Göteborg, 1977

1. Sf3 Sf6 2. d4 d5 3. e4 e6 4. Sc3 c6 5. Lg5 Sbd7 6. e3 Le7 7. Ld3 0-0 8. 0-0 h6

Än så länge är det förmodligen känd terräng för båda spelarna.

9. Lxf6 Sx6 10. Se5 dxc4
11. Lxe4 Sd5 12. Db3 Ld6 13. Se4 Lc7 14. Tac1 Dh4 15. f4!

Ett bra drag som tar udden av svarts damutflykt och lämnar plats för tornet.

15... a5 16. Tf3 De7 17. Tg3
Lxe5? (diagram)

Svarts pjäser står visserligen och trampar varandra på tårna, men det här bytet hjälper honom inte att komma loss. Istället ökar trycket mot svarts kung.

18. fxe5 a4 19. Dd3

Hotar att slå på d5 följt av Sf6+.

19... f5 20. Lxd5 exd5 21. Sf6+ Kf7

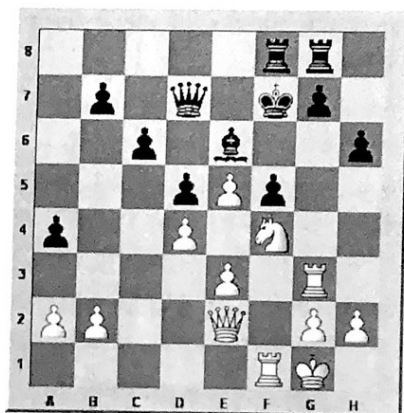
22. Sh5 Tg8 23. De2 Le6 24. Tf1

Nu deltar samtliga vits pjäser i angreppet...

24... Taf8

...och svart försvarar sig med allt han har också.

25. Sf4 Dd7 (diagram)

Kenneth Fahlström tog över ordförandeklubban 1984/1985, en klubba som han höll i sin hand till och med 2006.

1985 togs ett beslut att lämna lokalen i Schackspelets hus för en ny på Kustroddaregatan. Efter 68 års nomadiserande i trakterna vid Järntorget och Annedal var Majornas Schacksällskap äntligen åter i Majorna. Den första aktiviteten i den nya lokalen var Allans blix 7 januari 1986.

1987 – 1996

Även föräldrar till de unga hade lockats med till föreningen. Trots att dessa inte alltid höjde klubbens schackstatus i någon högre omfattning hade de andra kvalifikationer som en förening kan ha stor glädje av. De kunde exempelvis vara goda administratörer.

1988 kom föreningen på andra plats i lagtävlingen i SM, före många andra etablerade storheter.

1991 startade föreningens egen klubbtidning, Majdraget, på förslag av Jan Bohlin, som också blev tidningens första redaktör. Ett organ som rönt uppskattning långt utanför MSS egna led.

Ett märkligt faktum är att under säsongen 1991-92 fungerade Monika Enström som sekreterare, moder till den uppåtgående junioren Henrik Enström. Inte sedan de första åren hade någon kvinna haft någon framträdande roll i föreningen. Manligheten hade fått något att vänja sig vid - en annan dam än den på brädet.

Medlemsantalet kröp så sakteliga uppåt och under säsongen 1992 - 93 kunde rekordhöga 188 medlemmar, räknas in, varav 134 juniorer. Det var annat än 1938, då endast 21 personer var inskrivna i rullorna.

På försommaren 1993 arrangerade föreningen en sanktionerad turnering kallad Västhissen sponsrad av ett företag, vid namn Västhiss AB, som hade

hand om service på hissar. Tävlingen var en bra träning inför sommarens SM. Arrangemanget pågick under några år, men lades sedan ner på grund av ledarbrist, eftersom den spelades på dagtid.

Vid höstsäsongen blev det lokalbyte igen. Socialförvaltningen sökte en lokal i västra Majorna och sneglade på vår på Kustroddaregatan. Efter många byråkratiska turer, där även Fritidsförvaltningen och Stadsdelsförvaltningen i Majorna agerade, hamnade vi slutligen i Sannaskolan.

Lokalen i Sannaskolan hade från början varit ett skyddsrum och var därmed fönsterlöst. En fördel dock, densamma var på 120 m², och därmed nästan dubbelt så stor som den gamla. Entrén ligger i början av en underjordisk gång, kallad för *Suckarnas gång*. Att lokalen saknade fönster ansågs av del vara en nackdel, men en optimist menade att *det gör inget för schackspelare agerar ändå i blindo*. Många hade andra synpunkter på flyttningen. Det var inte så klokt att ha lokalen i en skola, tyckte några. Lokalen var dock nästan inbrottssäker eftersom ytterdörren var av stål. Den klarade det mesta av åverkan, dock inte spraymarodörer.

Med denna flytt hade vi lämnat Majorna igen!

Under 1994 väcktes förslag, från ungdomligt håll, om inte sällskapet borde ansöka om att få arrangera Skol-SM påföljande år. De inte fullt lika unga var svåra att övertala, men så småningom var även dessa övertygade. Ansökan avsändes och svaret blev positivt.

Skol-SM arrangerades därför i september 1995 och drygt 800 deltagare hade mött upp i Valhalla Sporthallar. Huvudansvarig för turneringen var Henrik Teiffel, som till hjälp hade allt av föreningens personella resurser, egna medlemmar, familjemedlemmar, juniorernas föräldrar samt några vänliga från andra sällskap. Speciellt de som

Svarts senaste drag underlättar vits jobb ytterligare. Wiman spelar säkert hem partiet.

26. Tg6 Te8 27. Dh5 Kf8 28. Sxc6+ Txc6 29. Dxf5+ uppgivet

Klubbens goda ungdoms- och juniorverksamhet som tog fart igen under åttiotalet under ledning av Mikael Näslund och senare även Hans Thorén visade sig ge goda resultat. Fredrik Andersson, Johannes Lindvall, Henrik Enström, Mikael Arnelind och bröderna Per och Lars Ohlsson är några av de som lyckades bra. Mikael vann till exempel Skol-SM 1996. Här kommenterar han ett parti från Junior-SM året innan.

Parti 8

Mikael Arnelind – Emanuel Berg
Örebro, 1995

När Max ringde och frågade mig om ett parti från min juniortid i Majorna, satt jag och åt kvällsmat med Emanuel inför hans tränings-session med Jusupov i Tyskland. Min tanke gick därför direkt till en prepp jag fick in mot honom i JSM -95 i Borlänge, där Per Olsson och jag (som kadetter) representerade Majorna.

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Lb4 4. e5 c5 5. a3 Lxc3+ 6. bxc3 Dc7 7. Sf3

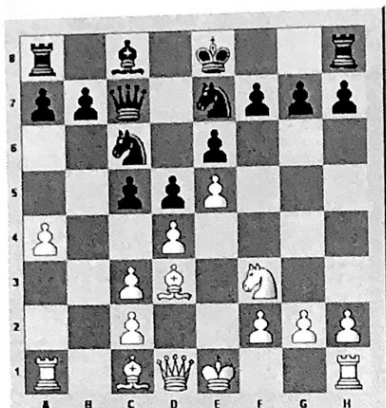
Öppnar för lite fler möjligheter än den andra huvudvarianten 7.Dg4.

7... Se7 8. a4

Om 8.Le2 eller 8.Ld3, så svarar svart med 8.- b6 följt av La6. Partidraget förhindrar inte detta, men gör denna idé mindre attraktiv för svart. 8. h4 är ett intressant och aggressivt drag som Per Olsson brukade spela. Poängen är att ge sig på svarts kungsflygel och skapa

angrepp. 8... b6 9. Lb5+ Ld7 10. Ld3 är en möjlig fortsättning. 8... Sbc6 9. Ld3 (diagram)

Arnelind – Berg efter 9. Ld3

Detta naturliga drag är inte så bra här. Johan Hultin tränade Majornas kadettlag vid denna tidpunkt och vi studerade bl.a. boken *Training for the Tournament Player* av Mark Dvoretsky. I boken finns en analys av Alexei Kosikov som leder till svart fördel. Emanuel trampade med partidraget ovetande rakt in i min prepp.

9... cxd4 10. cxd4 Sxd4

Jag kommer ihåg att Emanuel nu räknade en lång stund och därefter valde den djärva partifortsättningen. 11. Lb2 är ett lugnare alternativ som Emanuel dock inte ville spela.

11. Sxd4 Dc3+ 12. Dd2 Dxa1 13. Lb5+ Ld7 14. Lxd7+ Kxd7 15. Db4 Dxc1+

Fritz föreslår 15... Thc8 och det verkar vara starkt. 16. O-O Dc3 17. Dxb7+ Ke8 18. Sb5 Dc6 19. Sd6+ Kf8 20. Db4 Tc7 På denna tid användes knappt datorer till analyser. Jag fortsatte istället att följa Kosikovs analys.

16. Ke2 Df4 17. Dxb7+ Kd8 18. Dxa8+ Sc8 (diagram nästa sida)

kämpade i matserveringen fick verkligen ställa upp. Ideellt arbete står som bekant inte under Yrkesinspektionens skydd. Det fick de ansvariga vara tacksamma för.

Tävlingarna blev en organisatorisk framgång och när slutsummeringen var klar glädde sig i synnerhet kassören eftersom ett sexsiffrigt belopp kunde räknas in. Och alla de andra tidigare kassörerna satt i sin himmel och noterade med glädje att det rutiga livet var alls inte alls bättre förr.

1997 – 2007

Vid 1997 års årsmöte avslutades en 90-årig långbänk, när det slutligen infördes rökförbud i klubbens samtliga lokaler. Dessutom bestämdes det att verksamhetsåret i fortsättningen skall följa kalenderåret. Detta var ett önskemål från högre ort.

De 90 åren firades i Argo-gården med sedvanlig uppvaktning från såväl förbundet som några konkurrenter.

I mars 1998 hölls det vårmöte, men vid årsmötet på hösten efterlystes protokollet från vårmötet. Eftersom ordinarie sekreterare inte kunde närvara på vårens möte hade det utsetts någon annan som skulle sköta protokoll-skrivningen. Men ingen kunde erinra sig vem som varit protokollförare och ej heller vilka som var justeringsmän. Protokollet är alltså oskrivet. Föreningsteknik är tydligen svårare än det borde vara.

Den stora arbetslösheten i mitten och slutet av 90-talet berörde även en del av föreningens medlemmar. Några fick därför så kallad ALU-anställning hos MSS.

Datoriseringen av vårt samhälle påverkar även den schackliga verksamheten. En match över Internet spelades mot Falkenbergs SK. Efter en rafflande tidsnödsduell enades klubbarna om remi.

Från 1999 kan noteras att vi fick 100 kr i böter av SSF eftersom en matchrapport var felaktigt ifylld. Det ansågs inte vara någon idé att ställa motsvarande krav på vår riksorganisation, som envisades med att kalla oss Majornas SK.

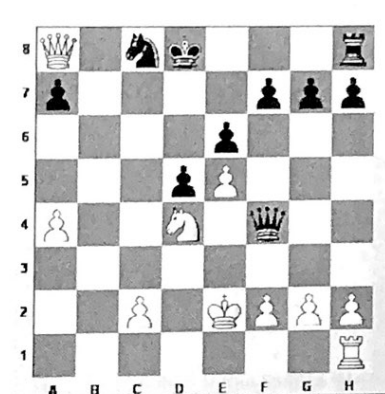
Under samma år hade det först diskussioner med Manhem att gemensamt försöka få arrangera skol-SM nästa år. Samtalen ledde emellertid inte till något arrangemang.

Under 1999 uppmärksammade de lokalansvariga att lokalens reservutgång, som låg i en kulvert vid sidan av lokalen hade blockerats genom rördragning. Vår hyresvärd informerades och Räddningstjänsten var och inspekterade. Efter besöket ansåg de att lokalen egentligen inte var användbar för någon form av föreningsverksamhet. Under nästa årtusendes första år - 2000 - löstes den denna fråga genom att en utrymningsväg byggdes, delvis bekostad av MSS. Merparten av kostnaden bestreds dock genom bidrag från olika andra håll, vilket vi är mycket tacksamma för.

Under 2001 genomfördes Västhisnen för sista gången. Problemet var, som vanligt, svårigheten att kunna engagera tillräckligt med funktionärer, vilket gjorde att denna uppskattade turnering fick läggas ned.

Klubbmästerskapet 2002 hemfördes av Gunnar Fredin, som därmed fick den tredje inteckningen. Därmed var det vandringspris Carl-Olof Wiman hade tillverkat hans för gott. I och med detta fick hedersmannen Wiman i uppdrag att tillverka ett nytt till kommande KM. Detta nya pris, beslutade styrelsen, skulle vara ständigt vandrande.

KM samlade fortfarande ett hyggligt deltagarantal. Den övriga aktiviteten inom klubben har dock sedan länge varit sjunkande. Svårt att få folk till styrelsen och övriga poster. Intendenten klagade på medlemmarnas bristande känsla för ordning och städning.

Här slutar analysen med bedömningen att vit står dåligt pga hängande e5 och Sd4 samt att Da8 kan få problem efter 19. Sc6 Kc7. Jag hade nu förbrukat max fem minuter medan Emanuel, vad jag minns, förbrukat ca 1,5 h.

19. Td1 Dxe5+ 20. Kf1 Dc7 21. Kg1

Detta drag spelades för att vit ska kunna spela Tb1. Tyvärr klampar kungen ifrån centrum, vilket är olyckligt i kommande slutspel (21. Tb1 Dc4+ 22. Se2 Ke7)

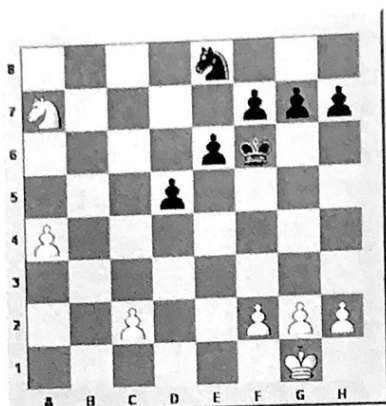
21... Ke7 22. Tb1 Kf6 23. Db8
(23. Tb8?? Sb6, 23. Tb7?? Dc3)
Dxb8 24. Txb8 Te8

Detta slutspel är bättre för svart tack vare bättre bönder och aktivare kung. Om vit skulle kunna få till ett tornslutspel så hade nog remichanserna ökat.

25. Sb5 Sd6 (25... a5 26. Ta8 Sd6 27. Txa5 Sc4 28. Ta7 Te7 29. Ta6 Ke5) **26. Txe8 Sxe8 27. Sxa7**
(diagram nästa sida)

Även om materiell jämvikt råder, så är slutspelet ganska bekvämt för svart.

27... Sc7 28. Sc6 (28. Sb5? Sxb5) **28... e5 29. Kf1 Ke6 30. Sd8+ Ke7 31. Sb7 Kd7 32. Ke2 f6 33. Kd3 Se6 34. g3 Kc7 35. Sa5 Sc5+**

Ställningen efter vits 27:e drag

36. Ke3 Sxa4 37. c4? d4+ 38. Ke4 Sc5+ 39. Kf3 Kb6 och svart gav upp.

Sista partiet är hämtat från Allsvenskan säsongen 04/05. Henrik Enström kommenterar själv sin vinst mot högt rankade Mikael Johansson (2404).

Parti 9

Mikael Johansson –
Henrik Enström
Göteborg, 2004

När Max föreslog att jag skulle kommentera detta parti så tänkte jag att det kanske är betecknande för min spelstil. Jag kommer halvtaskigt ur öppningen, motståndaren attackerar och jag håller emot och väntar på ett fotfel. Sen är det ju alltid roligt att bjuda på att man missat matt i ett.

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 g6 4. Lg5 Lg7

Jag är inte så nöjd med Pirc som öppning, egentligen borde jag nog byta - som vit har bytet från f4 till d4 blivit riktigt lyckat trots att jag inte kan öppningen, men jag är väl helt enkelt för lat för att byta en svartöppning mot flera.

5. f3 Sbd7 6. Dd2 h6 7. Le3

Allt för många lämnade sina tomma kaffemuggar och annat. Låg närvaro på klubbkvällarna och ett allmänt sviktande intresse skapade en viss domedagsstämning i MSS.

I förbundets samlade juniorverksamhet arrangerade vi sedan några år en turnering benämnd Majornapokalen.

2003 års KM vanns av Anders Kall, som därmed tog den första inteckningen i det nya vandringspriset, gjort i trä och i form av föreningens klubbmärke. Carl-Olof Wiman hade skapat ännu ett mästarstycke i sin snickarbod.

Lagtävlingarna, med Allsvenskan i täten, var dock undantaget från nedåtspiralen och märkligt nog klarade representationslaget av att år efter år hänga kvar i Division 1. Kronan på verket hittills var bronsplatsen säsongen 2003-2004. Då var till och med Elitserien med i spel till sista rondan.

2004 började med angenäm överraskning när MSS blev Distriktsmästare i lagspel. Detta var första gången sedan 1966. SM spelades i Göteborg sommaren 2004 och vi ställde upp med fem funktionärer, vilkas arvoden skänktes till föreningen.

Årsmötet fick uppskjutas sedan ytterdörren frusit fast. Andra lokalbekymmer var när det blev stopp i avloppet. När detta skulle åtgärdas visade det sig att avloppet ej var anslutet till kommunens avloppsnät. utan slutade i gräsmattan ett par meter utanför entrédörren. Hur kan sådant få ske? Fanns det inga besiktningsmän när Sannaskolan byggdes 1940?

Ekonomi hade steg för steg urholkats. Antalet aktiva medlemmar minskade och juniorverksamheten gick på sparlåga. Därmed minskade intäkterna och den negativa spiralen var ett faktum.

Fick det fortsätta några år ytterligare utan åtgärd skulle klubbens saga snart vara all.

Även under 2005 diskuterades den stora avtappningen av föreningens likvida medel. Seriespelet, med dyra anmälningsavgifter och kostsamma bortaresor, var bekymmersamt. För att hjälpa till med ekonomin beslutades att förstalagets spelare skulle bidra till lagets kostnader. Detta beslut accepterades inte av alla. Några sökte sig till andra klubbar, alternativt slutade. De flesta, som hade äran att representera MSS i förstalaget, ställde dock lojalt upp och betalade. Därmed kunde vi fortsätta i Sveriges näst högsta serie! Ett antal andra medlemmar hjälpte, utöver sin medlemsavgift, till med finansieringen av verksamheten.

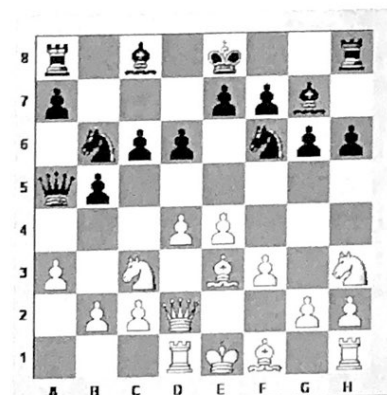
Juniorverksamheten hade sina bekymmer. Ledarbrist, men även juniorbrist. Utan juniorverksamhet är klubben inte livskraftig! För att öka intresset skänkte föreningen ett schackspel vardera till samtliga fjärdeklasser i de skolor som låg i närområdet.

I sommarens SM, återigen i Göteborg, spelade 13 man från föreningen, med som vanligt blandat resultat.

I slutet av 2005 året fick föreningen av ett av sina mera dystra besked, när den synnerligen vänlige och alltid lojale hedersmedlemmen, Carl-Olof Wiman, hastigt avled. Wiman blev medlem redan 1934, alltså med 71 års oavbrutet medlemskap. Bland annat satt han 26 år i styrelsen. Han var en 'hustomte' och en fixare av första klass. Han har lagt ner otaliga timmar på att förbättra och underhålla klubbens lokaler, men även förbundets. Tiden i 'snickarboa' har resulterat i ett flertal fantastiska priser och uppvaktningsföremål. Utöver allt detta deltog han alltid i KM och SM och mycket annat. En verkligt stor förlust!

Min gissning är att jag spelat tveksamt och redan här står sämre, jag har ingen riktigt bra plan för hur jag ska få till rockad, men det är väl bara att försöka göra livet surt för motståndaren.

7.. c6 8. Td1 Da5 9. Sh3 b5 10. a3 Sb6 (diagram)

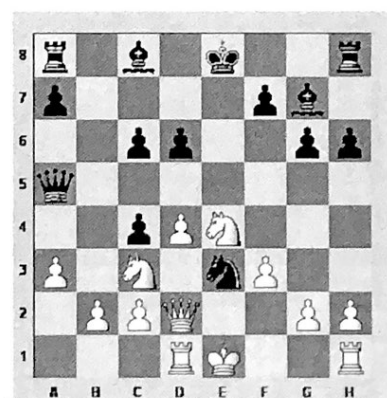
11. Sf2 (11. d5 hänger i luften, men funkar nu inte på grund av Lxh3 12. gxh3 Sfd7 13. dxc6 Se5 14. Lxb6 Dxb6 =+) 11... Sc4

Kanske borde jag försökt vänta ut Ld3 först, men jag gillade inte vits d5-hot.

12. Lxc4 bxc4 13. e5

Vit har fått ut sina pjäser på ett ekonomiskt sätt och försöker gå på knock direkt. Detta kan ha varit partiets fotfel.

13.. Sd5 14. exd6 exd6 15. Sfe4 Sxe3! (diagram)

Partiets nyckeldrag. Här gäller det att hålla sig kall och inse att bästa chansen är att låta vit få in en schack om han vill, den är inte så bra som den först ser ut. (15... O-O lämnar chanserna helt till vit 16. Lxh6 Sxc3 17. Lxg7 Kxg7 18. Dxc3 Dxc3+ 19. bxc3 Lf5 20. Kd2 Lxe4 21. fxe4 +/-) (15... Dd8 är för passivt 16. Lf4 Lf8 17. O-O +=)

16. Dxc3 (16. Sxd6+ är för optimistiskt 16.. Kd7 17. Dxe3 Kxd6 18. O-O Le6 19. Se4+ Ke7 20. Sc5 The8 21. Sxe6 fxe6 22. c3 Kf7 -+)

16... O-O

Här har fru Fortuna gett mig en helt okej ställning.

17. Sxd6 - det enda rimliga försöket att vinna (17. O-O d5 18.Sc5 Lf5 -/+)

17... Dd8 18. Df4

Vit har modigt gett sig ut på en vinglig rutt för att behålla initiativet.

18.. g5 19. Dg3 f5 20. Sxc8 (20. Sxc4 Te8+ 21. Se2 La6 22. b3 De7 erbjuder inget större hopp för vit)

20... Te8+ 21. Se2 Txc8 22. c3 c5 (diagram)

Visar på bräckligheten i vits ställning.

Intresset för vår verksamhet hade under några år varit mindre lockande. Tisdagskvällarnas spel hade inställts några gånger.

Anmärkningsvärt är emellertid att Itai Panas blev distriktsmästare 2005. När hände detta senast att en MSS-are var Göteborgs bästa schackspelare? För det är man väl när man vinner DM?

För att stärka sambandet mellan GSF och dess föreningar hade förbundet beslutat att i tur och ordning besöka de olika föreningarna. MSS hade äran att få första besöket, hur nu det skulle tolkas. Gemensamma problem diskuterades.

Juniorverksamheten verkade vara något på uppgång och vid skollag-SM kom Kungsladugårdsskolan mellanstadiegrupp, som enbart representerades av MSS-juniorer, på en niondeplats bland femton lag i finalspelet.

För tredje sommaren i rad spelades SM i Göteborg. Denna gång med sex spelare från föreningen. Ömsom vin och ömsom vatten bland resultaten.

Under några år hade det talats att föreningen skulle försöka ordna en myshörna i analysrummet. Dett ordnades på hösten 2006 när några skänkta möble förhöjde trivselkänslan i lokalen.

På hösten firades SS Manhem sin 100-årsdag och MSS uppvaktade på traditionellt sätt. Fantastiskt att två aktiva klubbar i Göteborg firar var sin sekeljubileum åren efter varann!

Juniorturneringen Majorna-pokalen, som arrangerades av MSS, samlade rekordmånga deltagare. 9 stycken från förbundets olika föreningar.

Jubileumsåret 2007 inleddes med årsmötet och där noterades med tillfredsställelse att ekonomin till vår mån hade återhämtat sig. Vid mötet avgick Kenneth Fahlström som ordförande, efter att under

22 år svingat klubban. En insats inte långt efter Erik Börjessons 28 år. Imponerande insats för klubben!

Någon ny kunde inte utses förrän längre fram när Max Karle åtog sig sysslan som t f ordförande. På höstmötet utsågs han formellt till föreningens främste talesman.

Seriesystemet i Allsvenskan läggs om från och med höstsäsongen 2007. Det har införts en så kallad Superetta. Det är en ny serie som ligger mellan elitserien och division 1. MSS var en hårsman från att nå Superettan, men spelar säsongen 2007-2008 i division 1.

Ungdomsverksamheten har tagit ny fart genom ett antal ledares storstilade insatser. Ökad aktivitet på juniorträningarna på klubben och satsningen på 4:e-klassare, den så kallade Schack-4:an i skolorna. Detta i kombination med ett antal återvändande och ett antal nya medlemmar gör att vi ser jubileumsåret an med tillförsikt. Det tycks som om skutan har vänt och spiralen börjar gå uppåt istället. Majornas Schacksällskap är en tämligen vital 100-åring!

Avslutning

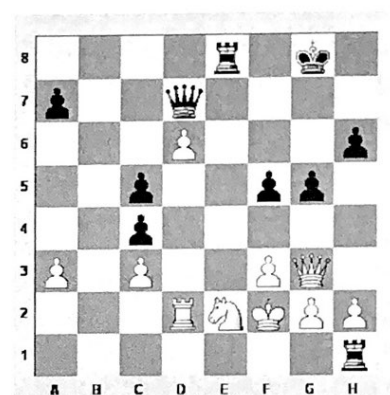
Härmed är Majornas Schacksällskaps första 100 år genomgångna. Vi har glatts åt de första årens stora framgångar, haft bekymmer med stagnationen under olika tider därefter. Men även med tillfredsställes noterat enskilda medlemmars personliga bedrifter och med medkänsla deltagit i deras motgångar. Suckat över alla lokal- och penningbekymmer och förtvivlat över Döderhultsgruppens försvinnande. Men även glatt oss åt olika återhämtningar och förnöjt betraktat de senaste årens ungdoms-satsningar.

Kort sagt vi har tagit del av en förenings vardagliga bekymmer och glädje. Vi har medverkat i en berikande fritidssysselsättning. Vi har varit människor.

23. d5 (23. *dx c5* *De7* 24. *Td2* *Txc5* 25. *Df2* *Te5* är inget vit vill ge sig in på) **23... Tb8** **24. Td2 Lxc3**

Här fanns flera bra alternativ, 24... *Txb2* och 24... *Le5* leder också till vinst.

25. bxc3 Tb1+ **26. Kf2** (26. *Td1* *Txe2+* 27. *Kxe2* *De8+* 28. *Kd2* *Tb2+* 29. *Kc1* *De2* -) **26... Txb1** **27. d6 Dd7** (diagram)

Här tittade jag igenom motståndarens möjligheter och såg att vit har en synnerligen paralyserad ställning, så det går att spela enkelt.

28. Sg1 Te6 **29. h3 Kh7** **30. a4 a5**

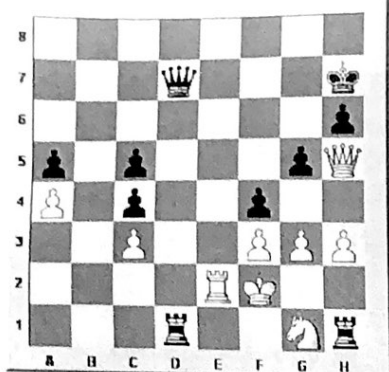
Nästan fäntigt, *Dxa4* vinner snabbt - men jag spelade efter planen att kväva vit på möjligheter. Som Fritz-coachen skulle sagt; "There is no saving White".

31. Td5 Db7 **32. Te5 Txd6** **33. Te2 f4** **34. Dg4 Dd7** **35. Dh5 Td1** **36. g3** (diagram nästa sida)

36... Thxg1 Där fanns det ett bättre drag ja...

37. gxf4 gxf4 **38. Te7+**

Detta är något att lära sig av, man ska hata att förlora - varför inte köra några sista tricks när kläpparna hänger?

36. g3 är spelat. Ser du maten?

38.. Dxe7 39. Df5+ Kg7 40. Dg5+ Dxd5 och vit gav upp

Hur ser då framtiden ut? Om detta vet vi självfallet ingenting. Men en förenings utveckling beror självfallet till stor del av medlemmarnas inställning till densamma. De egna behoven och dess möjligheter, samt slutligen en anpassning till samhällets utveckling eller dess stagnation.

År 2107 är vi 200 år - det skall vi fira!

Sällskapets lokaler

En stor del av föreningens själ är dess lokal. Majornas SS har flyttat runt en hel del under de hundra första åren. Här är samtliga klubblokaler:

- 1907 Lovéns Café, Allmänna Vägen
- 1909 Café Järnvågen
- 1912 Schackcaféet, Hvitfeldtsplatsen
- 1913 Terrasscaféet, Arbetarföreningen
- 1914 Grand Café, Mellangatan 2 B
- 1916 Caféet, Järntorgsgatan 12 – 14
- 1917 Anderssons Café, Linnéplatsen 1
- 1921 Allécaféet, Norra Allégatan 3
- 1933 Ungdomsringen, Sprängkullsg.19
- 1934 Övre Majorsgatan 4
- 1935 Tredje Långgatan 37
- 1936 Järntorget 6
- 1937 Café Liberty, Linnégatan 27
- 1939 Café Wiborg, Tredje Långgatan 35
- 1941 Café Expo, Nordhemsgatan 18
- 1946 IOGT, Norra Allégatan 3
- 1955 Viktoriaskolan, Linnégatan 13
- 1956 Norra Allégatan 6
- 1965 Andra Långgatan 6
- 1973 Schackspelets Hus, Haga Kyrkog. 3
- 1985 Kustroddaregatan 1 C
- 1993 Sannaskolan

Medlemmarna

När föreningen bildades 1907 hade vi 13 tappra medlemmar. Klubben växte fort och 1920 hade vi 104 medlemmar, de flesta seniorer.

Under många år låg därefter medlemsantalet relativt stadigt, någonstans mellan 30 och 60, men i början på 1990-talet, i mitten på 1980-talet började antalet stiga i takt med juniorverksamhetens utveckling.

År 1993 hade vi tack vare 137 juniorer och 53 vuxna medlemmar. Ett rekord att försöka slå!

Alla tiders stjärnlag i Majornas Schacksällskap

av Göran Sernmyr

Sällskapet har genom åren haft många starka spelare. Jag har försökt att ranka de allra starkaste av dem. Det finns säkert många synpunkter på laget. SS Manhem kanske framför en mild protest, då de flesta av spelarna har tillbringat mer tid i denna exklusiva sammanslutning. Men de uppräknade har, emellertid för en kortare eller längre tid, varit medlemmar i MSS.

Det är naturligtvis svårt att jämföra spelare från olika epoker. Det är inte alltid så lätt, men jag tror dock att jag har kommit fram ett ganska rättvisande lag. Vad som slår mig är att vi inte haft en egen MSS-spelare i Sverige-eliten på över femtio år, förutom Lars-Åke Schneider.

1. Gideon Ståhlberg (1908-67) GM

Medlem i MSS 1926-32. Kom från Surte och flyttade till Stockholm 1932. Två klubbmästerskap 1926 och 1927. Distriktsmästare 1931.

Förstabordspelare i landslaget mellan 1928-1966. Var med i 13 schack-OS. Sverigemästare mellan 1929-39. Nordisk mästare 3 gånger, 1929, 1938 och 1939. Sveriges förste internationella stormästare när han fick titeln 1950.

Schackproffs och författare av schackböcker. VM-domare flera gånger.

2. Lars-Åke Schneider (född 1955) IM

Medlem i MSS 1979-81. Kom från Jönköping och flyttade till Manhem där han fortfarande är aktiv. Klubbmästare 1960. Svensk juniormästare 1958. Junior-landslaget 1957-63. Landslagsman 1966-76. Tre schack-OS. Arbetar som lärare.

3. Ove Kinnmark (född 1944)

Medlem i MSS 1956-62. Fostrad i MSS och flyttade till Manhem där han fortfarande är aktiv. Klubbmästare 1960. Svensk juniormästare 1958. Junior-landslaget 1957-63. Landslagsman 1966-76. Tre schack-OS. Egen företagare.

4. Allan Nilsson (1899-1949)

Medlem i klubben 1915-17. Fostrad i MSS och flyttade till Manhem och GSS. Sverigemästare 1924-29. Landslagsman 1922-1930. Ett schack-OS. Trea i NM 1924. Handelsresande.

5. Karl Berndtsson (1892-1943)

Medlem i klubben 1913-16. Kom från Manhem och flyttade tillbaka dit. Klubbmästare 1914. Nordisk mästare 1916 och tvåa 1917. Landslagsman 1922-33. Tre schack-OS. Förläggare av tidskriften Schackvärlden.

6. Henric Carlsson (1900-1975)

Medlem i MSS 1927-1937. Fostrad i MSS och flyttade till Manhem. Klubb-mästare två gånger 1934 och 1935. Trea i NM 1938 och 1947. Oavgjort i match mot Ståhlberg på 30-talet. Landslagsman 1945-52. Inget schack-OS.

7. Olof Kinnmark (1897-1970)

Medlem i MSS i tre omgångar: 1916-23, 1941-46 och 1953-70. Fostrad i MSS. Spelade bl a i Schackklubben under mellanåren. Klubbmästare fyra gånger. Distriktsmästare två gånger i MSS-dress. Landslagsman 1936-54. 5-8:a som bäst i NM 1950. Inget schack-OS. Konditor och konstnär, har bl a målat tavlan med schackhästen som finns i klubblokalen.

8. Oscar Nilsson (1890-1969)

Medlem i klubben 1908-1969. Fostrad i MSS och stannade i klubben livet ut. Klubbmästare tio gånger. Första KM 1910 och sista 1961. Distriktsmästare tre gånger: 1917, 1918 och 1920. Nordisk mästartitel 1920 i Göteborg. Landslagsman 1922. Inget schack-OS. Industrierbetare på SKF. Majornas SS personifierad. Hedersledamot i MSS och GSF.

9. Constantin Harald (188.-....)

Mycket få uppgifter. Klubbmästare 1917. Trea i Nordiska mästerskapet i Göteborg 1919. (Var ???) Landslagsman 1922. Inget schack-OS.

10. Kandidater

Gunnar Skarp (1901-1955) MSS på 20-talet DM 1933 och 1946. Till SS 23 och Manhem. Landslaget 1947-51.

Peter Östberg (född 1946) MSS 1999-2001. DM 1976. 8:a i NM 1979. Juniorlandslaget 1965. Från Alingsås.

Bengt Andersson (1933-1997) MSS 1986-97. Landslaget 1967. Från början stockholmare, men kom från Lundby SS 1986.

Andra förslag: Claes-Göran Olausson, Martin Bennulf, Björn Gillefalk, Gunnar Johansson, Mikael Arnelind, Jesper Schultz-Pedersen, Kurt Setterkvist, Olle Alfredsson, Carl-Erik Liedkvist, Lars Andersson, Terje Torgheim, Liss Carlsson, Elon Blomström, Birger Olofsson, Frank Dahlberg, Torsten Skredsvik, Knut Robertsson, Georg Sjökvist, Sven Engman, Jan-Olof Forsberg, Mats Örndahl fl.

Många bra spelare, vad tycker du?

KM = klubbmästare, DM = distriktsmästare, NM = nordiskt mästerskap

Klubbmästerskap

Klubbmästerskap har vi naturligtvis som de flesta andra. Inte mindre än 45 stycken olika klubbmästare är för alltid inristade i vår mästarförteckning. Densamma domineras av tre giganter med minst tio titlar vardera, nämligen Terje Torgheim, Torsten Skredsvik och Oscar Nilsson. Den sistnämnda blev klubbmästare första gången 1911 och avslutade sin mästar karriär 1961. Gör om det den som kan.

Redovisning av mästare saknas för åren 1911 och 1933 och det anordnades inget klubbmästerskap 1936 och 1939.

Gustaf Cedergren vann det första mästerskapet 1908 och Gideon Ståhlbergs korta tid i MSS resulterade i två titlar.

Klubbmästare:

Terje Torgheim	12 KM
Torsten Skredsvik	11
Oscar Nilsson	10
Carl-Erik Liedkvist	4
Elon Blomström	3
Bengt Andersson	3
Fredrik Andersson	3
Gunnar Fredin	3
Olof Kinnmark	3
Sven Engman	2
Henric Carlsson	2
Anders Kall	2
Birger Olofsson	2
Knut Robertsson	2
Gideon Ståhlberg	2

I klubbmästerskap har erövrats av följande: Edvin Andersson, Lars Andersson, Mikael Arnelind, Karl Berndtsson, Gustav Bergman, Johan Björnsson, Gustav Börjesson, Magne Bergvoll, Allan Bergström, Martin Bennulf, Tage Bengtsson, Gustaf Cedergren, Werner Carlsson, Liss Carlsson, Frank Dahlberg, Bertil Dynefors, Robert Danielsson, Kenneth Fahlström, Klas Fors, Constantin Harald, Gustav Holmström, Leif Isaksson, Kennet Karlsson, Ove Kinnmark, Göran Karlsson, Tage Karlsson, Johannes Lindvall, Georg Sjökvist, Rolf Sannes och Michael Walsh.

Två medlemmar har svarat för bravaden att samma år vinna KM i närschack, blixtschack och snabbschack, nämligen Kenneth Fahlström 1983/84 och Klas Fors 2001/02.

Döderhultsgruppen

Sveriges kanske mest originella schackpris är den så kallade Döderhultsgruppen, som egentligen heter 'Ludvig Collijns Wandringspris', uppsatt och uppkallad efter den stockholmska schackentusiasten Ludvig Collijn, som under många år var ordförande i SSF.

År 1909 bildades Centralstyrelsen för Göteborgs schackklubbar, vilken var en föregångare till Göteborgs Schackförbund. Centralstyrelsen gav i uppdrag åt manhemiten Martin Andersson att hos den berömde träsnidaren Axel Peterson i Döderhult beställa en snidad grupp med två schackspelare samt där bredvid två åskådare. Arvodet skulle bli 65 kronor.

Axel Peterson, Döderhultarn kallad, lämnade ett svar på beställningen av följande lydelse: "De önskade figurerna med möblemaning kan jag väl skapa – men schackspelet? Det blir ingen annan utväg än att Ni får använda en skicklig svarvare. Den lasten att svarva har jag ej" Schackfigurerna av elfenben tillverkades därför av en göteborgsk svarvare. Hur mycket denne fick i arvode förmåler däremot inte historien.

Den färdiga gruppen monterades sedan på en svartmålad sockel.

Första gången det spelades om priset var 1910 och Majornas segrade före Manhem och Schackklubben. Året därefter deltog endast MSS och Manhem och resultatet blev oavgjort 5 – 5.

1912 skulle de båda föreningarna återigen göra upp om den åtråvärda gruppen och då vann Manhem med märkliga siffrorna 10 – 0. Vid spelets början saknades Majornas tredjebordsspelare, en taxichaufför som inte fått söndagsledigt, varför spelarna nedanför honom flyttades upp ett steg. En kvart efter spelets början anlände chauffören, som menade att han skulle få delta. En begäran som självfallet avslogs av motståndarna, varvid samtliga MSS-spelare, några dock motvilligt, slutade att spela. Därmed var segern för Manhem ett självklart faktum. En av MSS mindre lyckade insatser genom åren.

Året efter hemfördes priset återigen av Manhem, men därefter hade Centralstyrelsen svårt att få någon ordning på spelandet.

1915 bildades Göteborgs Schackförbund. På förslag av Manhem annullerades alla tidigare resultat om priset, som samtidigt övertogs av den nybildade förbundet. Nya regler sattes upp priset och enligt dessa var att tre in-teckningar nödvändigt för att priset för evigt skulle vara placerat i segrarens prisskåp.

Åren 1916 – 17 spelades efter de nya reglerna och Majornas SS segrade vid alla tillfällena och därmed var gruppens i sällskapets ägo för alltid – trodde vi.

Åren gick och 1940 skrev den tidigare nämnde Martin Andersson, som med tiden blivit en känd kommunalpolitiker och en förgrundsgestalt inom hyresgäströrelsen, en artikel i organisationens tidning Hyresgästen, vari han hemställer att Döderhultsgruppen skulle ställas upp på nytt. MSS svar var självfallet nej.

Vad som är märkligt är att Martin Andersson använde sig av en annan organisations tidning för schackliga synpunkter, för detta fanns det som bekant mycket mer specialiserade tidningar att ta till.

Vid föreningens flyttning till Schackspelets Hus på Haga Kyrkogatan 3 följde självfallet priset med och var där uppställd till allmän beundran. En natt försvann det emellertid under märkliga omständigheter, bortskruvad från den stora sockeln.

Var finns den i dag? Någon eller några bör veta. Kanske står det hos någon "konstlenskare" i dennes mycket privata samling av rariteter? Sälja densamma på den öppna marknaden går självfallet inte.

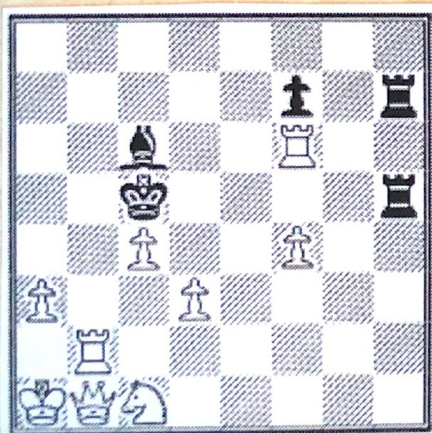
Tills vidare får Majornas SS och dess medlemmar nöja sig med att beundra den nakna sockeln.

Det finns givetvis en hel del om Majornas SS första hundra år som saknas i den här skriften, och framför allt hade det varit roligt att visa andra bilder än schackdiagram. Låt oss därför avsluta med ett porträtt på några av Majornas framtida stjärnor.

Alfred, Elliot, Joar, Carl, Axel, Simon och Lukas

Majornas SS – en pigg hundraåring!

Schack matt i tre drag!

Majornas SS

Jubileumsmeny

(schack mätt i tre drag)

Förrätt:

Gravad laxpaté

Huvudrätt:

Fläskytterfilé, potatiskaka
och rödvinssås

Efterrätt:

Chokladkaka och
hallonmousse